

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 20Csp/337/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117225481
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Bujňák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2020:8117225481.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov, sudcom JUDr. Marekom Bujňákom, v právnej veci žalobcu PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, IČO: 35 792 752, právne zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 810 11 Bratislava, IČO: 47 233 516, proti žalovaným X. Q. P., K.. XX.X.XXXX, O. Y. K. J. XXX, XXXX Y. K. J., R. W., X. Q.Y. P., K.. X.X.XXXX, O. J. XXXX/X, XXXX Z., R. W., o zaplatenie 1.864,88 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalobu zamieťa.

II. Žalovaní v 1.a 2. rade súd povinní spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 39,84 %, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 22.12.2017 si žalobca uplatnil voči žalovaným právo na zaplatenie sumy 1.864,88 eura s príslušenstvom. V odôvodnení svojej žaloby uviedol, že žalobca uzatvoril dňa 30.3.2015 so žalovanými Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500106573 (ďalej aj ako „Zmluva“), na základe ktorej poskytol žalovaným úver vo výške 1.500,- eur. Poskytnutý úver sa žalovaní zaviazali splatiť spolu s úrokom v 36 mesačných splátkach vo výške 53,08 eura, v termínoch splatnosti podľa splátkového kalendára, ktorý bol dohodnutý v zmluve. Žalovaní sa dostali do omeškania s úhradou splátok úveru už pri splátke č. 1, do uplatnenia práva žalobcu podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t.j. do okamžitej splatnosti úveru napokon zaplatili len sumu 46,- eur. Vzhľadom k tomu, že žalovaní boli v omeškaní s úhradou splátky č. 1 o viac ako tri mesiace, žalobca si uplatnil právo veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t.j. okamžitú splatnosť úveru dňa 5.8.2015. Žalovaná suma vo výške 1.864,88 eura predstavuje nesplatenú sumu úveru a úroku.

2. Podľa § 116 ods. 1,2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“), Ak sa žalobu nepodarí doručiť žalovanému, ktorý je fyzickou osobou, na adresu podľa § 106 ods. 1 písm. a), je súd povinný urobiť všetky úkony potrebné na zistenie skutočného pobytu žalovaného. Ak sa súdu nepodarí žalobu doručiť na adresu zistenú postupom podľa odseku 1, zverejní súd oznámenie o podanej žalobe na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu. Žaloba sa považuje po 15 dňoch od zverejnenia oznámenia za doručенú, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie.

3. Keďže skutočný pobyt žalovaných sa nepodarilo zistiť, oznámenie o podanej žalobe bolo zverejnené na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu dňa 4.6.2018. Žalovaní si žalobu neprevzali. V zmysle vyššie citovaného ustanovenia sa žaloba považuje za doručенú dňa 20.6.2018. Žalovaní sa k podanej žalobe nevyjadrili.

4. Okresný súd Prešov rozsudkom zo dňa 21.09.2018, sp. zn. 20Csp/337/2017 zaviazal žalovaných 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 1.304,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 1.304,- eur od 5.8.2015 do zaplataenia a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol (výrok II.). Žalovaných v 1. a 2. rade zaviazal spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 39,84%, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (Výrok III.).

5. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 26.09.2019, č.k. 25Co/5/2019 - 118 zrušil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, t. j. vo výroku II. a III. a v rozsahu zrušenia vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V rozhodnutí uviedol, že v preskúmvanej veci súd prvej inštancie založil argumentáciu svojho rozhodnutia o zamietnutí žaloby vo zvyšnej časti na právnom názore, podľa ktorého je potrebné považovať spotrebiteľský úver, poskytnutý žalobcom žalovanej na základe zmluvy, za bezúročný a bez poplatkov, pre absenciu obligatórnej zákonom stanovenej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, neuvedením výšky, počtu a termínov splatnosti istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy). Odvolací súd má za to, že predmetná úverová zmluva obsahuje obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. k/ Zákona o spotrebiteľských úveroch, teda výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, a záver súdu prvoinštančného súdu o tom, že predmetný úver sa považuje v dôsledku absencie tohto údaja za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. a/ citovaného zákona potom nie je opodstatnený a dôvodný. Vzhľadom na opodstatnenosť námietky odvolateľa, že napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení v otázke splnenia náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplývajúcich z ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z.z., ktorá je podkladom pre záver o tom, či poskytnutý spotrebiteľský úver je alebo nie je bezúročný, odvolanie žalobcu je dôvodné. V ďalšom konaní bude úlohou súdu prvej inštancie riadiť sa právnym názorom vysloveným odvolacím súdom v tomto rozhodnutí, opätovne vec prejednať a rozhodnúť s tým, že sa vysporiada s odvolacími námietkami žalobcu a zohľadní skutočnosti uvádzané odvolacím súdom. Za tým účelom bude povinnosťou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní v právoplatne neskončenej vrátenej časti opätovne vec preskúmať, zaoberať sa pritom vecnou aj právnou dôvodnosťou žalobcom uplatnených nárokov na úroky a poplatky, za tým účelom v súlade s ustanovením § 295 C.s.p. doplniť dokazovanie, jeho výsledky nadväzne opätovne komplexne vyhodnotiť, posúdiť podľa príslušných hmotnoprávných ustanovení. Nové rozhodnutie je potrebné riadne a náležite odôvodniť v súlade s ust. § 220 ods. 2 C.s.p. tak, aby bolo presvedčivé.

6. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a zistil tento skutkový stav:

7. Žalobca uzatvoril so žalovanými dňa 30.3.2015 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. 8500106573, na základe ktorej poskytol žalobca žalovaným úver 1.500,- eur, ktorý sa žalovaní zaviazali splatiť v 36 mesačných splátkach po 53,08 eura. Strany si dohodli ročnú úrokovú sadzbu 17,77%. RPMN bola vo výške 26,84% a priemerná RPMN vo výške 34,42%.

8. Podľa prehľadu platieb bola žalovaným vyplatená suma 1.350,- eur a uhradili celkovo sumu 46,- eur.

9. Listom zo dňa 14.7.2015 žalobca zosplatnil úver z dôvodu omeškania s úhradou splátok.

10. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

11. Podľa § 52 ods. 1,3,4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom čase uzavretia Zmlúv (ďalej len ako „OZ), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa § 53 ods.1,5 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne

alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

13. Podľa § 54 ods. 1,2 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

14. Podľa 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

15. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení od 01.01.2015 do 31.03.2015 (ďalej len „ZoSÚ“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

16. Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

17. Podľa § 9 ods. 2 písm. f, g, j) ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

18. Podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ, Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

19. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nespĺní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

20. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

21. Posudzovaný právny vzťah strán je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou, konkrétne ide o spotrebiteľský úver. Žalobca bol od uzavretia zmluvy v postavení dodávateľa a žalovaný v

postavení spotrebiteľov, preto uvedený právny vzťah je v režime spotrebiteľského práva. Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať neprijateľné podmienky, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa pod sankciou ich absolútnej neplatnosti.

22. Právny vzťah strán súd posúdil podľa noriem spotrebiteľského práva, a to podľa osobitného právneho predpisu zákona o spotrebiteľských úveroch a všeobecného právneho predpisu Občianskeho zákonníka.

23. Súd prvej inštancie sa po zrušení rozsudku vo výroku II. a III., opätovne zaoberal nárokom na zaplatenie sumy 560,88 eura s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 560,88 eura od 5.8.2015 do zaplatenia.

24. V prvom rade súd prvej inštancie uvádza, že v žiadnom prípade nezaložil argumentáciu svojho rozhodnutia o zamietnutí žaloby vo zvyšnej časti na právnom názore, podľa ktorého je potrebné považovať spotrebiteľský úver, poskytnutý žalobcom žalovaným na základe zmluvy, za bezúročný a bez poplatkov, pre absenciu obligatórnej zákonom stanovenej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, neuvedením výšky, počtu a termínov splatnosti istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy). Uvedené je v rozpore s bodmi 15., 21 a 22 rozsudku. V rozhodnutí súd ani len necituje § 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ. Práve naopak. S týmto názorom odvolacieho súdu sa v celom rozsahu stotožňuje. Súd prvej inštancie zamietol žalobu z dôvodu absencie náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f, g) ZoSÚ a nesprávnej RPMN v neprospech spotrebiteľa. K tomu odvolací súd nezaujal žiadne stanovisko, a preto súd prvej inštancie sa nemá dôvod odkloniť od názoru, ktorý bol vyjadrený v pôvodnom rozsudku. Obdobný záver o chýbajúcich náležitostiach v totožnej zmluve zaujal Krajský súd v Prešove napríklad v rozsudku zo dňa 18.12.2019, č.k. 23Co/22/2019 - 72.

25. Súd prvej inštancie mal na základe vykonaného dokazovania za preukázané, že medzi žalobcom a žalovanými bola uzavretá Zmluva, na základe ktorej poskytol žalobca žalovaným úver vo výške 1.500,- eur, ktorý sa žalovaní zaviazali splácať v 36 mesačných splátkach po 53,08 eura. Nakoľko ide o spotrebiteľskú zmluvu túto Zmluvu súd ex offo podrobil kontrole, či obsahuje všetky zákonné náležitosti vyžadované právnou úpravou v čase uzavretia Zmluvy. Po preskúmaní predmetnej Zmluvy súd dospel k záveru, že táto neobsahuje údaj o celkovej výške úveru podľa § 9 ods. 2 písm. g) ZoSÚ. Výklad pojmu celková výška úveru podal Súdny dvor EÚ v rozsudku C-377/14. V zmysle tohto rozsudku sa celkovou výškou úveru myslí suma, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené. Ak žalovaní na základe zmluvy o úvere reálne čerpali sumu 1.350,- eur, pričom v zmluve je uvedený údaj 1.500,- eur, má to rovnaké následky ako keby v zmluve tento údaj nebol uvedený vôbec. Takáto nesprávna celková výška úveru má v konečnom dôsledku za následok, že v zmluve je uvedená nesprávna výška RPMN a to v neprospech spotrebiteľa, keďže výpočet RPMN závisí od celkovej výšky úveru. V zmluve ďalej absentuje konečná splatnosť úveru, pričom táto sa nachádza iba v oznámení veriteľa o schválení úveru. Súd v danom prípade nepopiera, že zmluva nemusí tvoriť jeden dokument, ale pokiaľ niektorá náležitosť zmluvy je uvedená v tzv. oznámení veriteľa o schválení úveru, ktoré však nebolo podpísané žalovanými a na ktoré písomne nereagovali akceptáciou, pričom v zmluve ani nie je odkaz na spomínané oznámenie ako súčasť zmluvy, nie je možné prijať záver, že zákonná požiadavka obligatórnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere predstavujúca bola zachovaná spomínaným oznámením. Navyše v konaní ani nebolo preukázané, aby žalovaným bolo oznámenie doručené.

26. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) a d) ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Keďže v zmluve absentujú náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f, g) ZoSÚ a taktiež v zmluve je nesprávna RPMN v neprospech spotrebiteľa, poskytnutý úver sa pokladá za bezúročný a bez poplatkov. Z vykonaného dokazovania je nesporné, že žalobca poskytol žalovaným úver vo výške 1.350,- eur, pričom žalovaní poukázali úhrady v celkovej výške 46,- eur. Nakoľko výrok rozsudku, ktorým súd zaviazal žalovaných 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 1.304,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 1.304,- eur od 5.8.2015 do zaplatenia, nadobudol právoplatnosť a vo zvyšku je nárok žalobcu s poukazom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť nedôvodný, súd žalobu vo zvyšku zamietol.

27. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods.2 CSP, podľa ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Žalobca bol úspešný v časti zaplattenia 1.304,- eur zo sumy 1.864,88 eura, teda v rozsahu 69,92% a žalovaní vo zvyšných 30,08%. Úspech žalobcu, ktorý prevyšuje úspech žalovaných je 39,84%. Nakoľko súd nezistil žiadny dôvod hodný osobitného zreteľa, pre ktorý by náhradu trov konania nepriznal, priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 39,84%. O výške náhrady trov konania bude po právoplatnosti rozhodnutia rozhodnuté samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Odvolanie musí ďalej obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).